

The Flick in vertaling van Ariane Schluter

Scène uit het toneelstuk Cinema, binnenkort in de Toneelschuur

SANNE PEPER/TONEELGROEP OOSTPOOL

Ambitie en gefnuikte carrière

Toneel

Cinema, Toneelgroep Oostpool en Het Nationale Theater, tekst: Annie Baker, vertaling: Ariane Schluter, regie: Jeroen De Man, spel: Mark Kraan, Eva Laurensen en Emmanuel Ohene Boafo, gezien: Frascati, 23 oktober, te zien: aldaar 11 t/m 15 dec; Toneelschuur, 2 en 3 nov., meer info: oostpool.nl

Boafo) zijn schoonmakers in een oude, aftandse bioscoop waar ze na elke voorstelling de popcorn op moeten vegen. Voor de 20-jarige Avery is het een nieuw en tijdelijk bijbaantje naast zijn studie, voor Avery is het zijn misschien wel levenslange lot.

Toneelgroep Oostpool brengt in coproductie met Het Nationale Theater *Cinema* (oorspronkelijk *The Flick*) naar Nederland, het succesvolle toneelstuk van de jonge Amerikaanse schrijfster Annie Baker. Ze won er de Pulitzer Prijs mee en het stuk stond in New York, Chicago en Londen in uitverkochte zalen. *The Flick* is vertaald door actrice Ariane Schluter die heeft gezorgd voor een soepele, naturel klinkende tekst.

De voorstelling speelt zich af in de bioscoop, als de eindtitels van de film zijn afgelopen, het zaallicht langzaam weer is aangegaan en het publiek is vertrokken. Dan komen de bezems weer tevoorschijn.

Filmoperateur

Behalve de jonge, zwarte bebrilde student Avery en de door de wol geverfde Sam, is er nog een derde personage, Rose (Eva Laurensen), opgeklimmen van schoonmaker naar filmoperateur. Daarmee zijn genoeg ingrediënten voor een lichtvoetig drama voorhanden, zoals de gefnuikte carrière van Sam tegenover de tomeloze ambitie van Avery, en de driehoeksverhouding tussen de twee mannen en een vrouw: Sam is stiekem verliefd op

Rose, maar zij lijkt meer geïnteresseerd in de 'nieuwe aanwinst' Avery.

Centraal staat de teloorgang van het verleden: in *Cinema* worden de films nog steeds op 35 mm geprojecteerd en niet digitaal. Alle drie de personages zijn grote film liefhebbers en ze troeven elkaar voortdurend af met hun filmkennis. Dat levert geestige en herkenbare gesprekken op. Jeroen De Man versterkt dat nog in zijn regie: er lijkt niet veel te gebeuren, het gaat vaak over trivialiteiten, maar intussen wordt het onvermogen van ieder personage subtiel aan de oppervlakte gebracht. Fraai is bijvoorbeeld de scène waarin Roos de horoscopen voorleest uit een magazine: gretig die over de samenwer-

king tussen de leeuw en de steenbok (zij en Avery) en mateloos verveeld als het om die tussen twee leeuwen gaat (zij en Sam).

Tussen de scènes door wordt het telkens even donker en hups, daar gooit een van de spelers weer een lading popcorn over de rijen stoelen. En beginnen ze opnieuw te vegen. Een soort sisyfusklus: een eindeloos terugkerende reeks handelingen die telkens weer opnieuw vergeefs blijken.

Het decor bestaat uit een rij afgeleefde stoelen, met bovenin een raam waarachter de filmprojector staat en Roos haar diensten draait. *Cinema* is een ode aan (film)theater.

Margriet Prinsen

Veel animo voor Nacht van de Nacht in Kunstfort

Paul Lips

Vijfhuizen * Talrijke belangstellenden wisten zaterdagavond het Kunstfort bij Vijfhuizen te vinden, om de Nacht van de Nacht bij te wonen. De historische omgeving van het fort werd nieuwsgierig verkend door veel kinderen en hun ouders. Met livemuziek, verhalenvertellers, rondleidingen en beeldende kunst was het programma gevarieerd.

Buiten het fort staan vuurkorven opgesteld, die de weg wijzen richting de attracties. Bovenop de vesting kun je sterren kijken, en als je langs de schmink wandelt richting de achterkant kunnen daar marshmallows worden geroosterd. Sinds enkele jaren kennen we de Nacht van de Nacht, die als doel heeft aandacht te vragen voor het fenomeen 'lichtvervuiling': te veel nachtelijk licht in onze woonomgeving waardoor bijvoorbeeld dieren van slag raken. Het Kunstfort is een mooie plek die tot de verbeelding spreekt tijdens zo'n evenement. „Gaan we straks ook nog even griezelen?” vraagt een jochie aan zijn ouders, doelend op de Halloween-sferen waarin we ons dezer dagen bevinden.

Twee bevriende gezinnen kijken geïnteresseerd naar de film 'Cloacinae' van beeldend kunstenaar Serge Onnen, waarin vreemde, gekleurde fles-achtige voorwerpen telkens van vorm veranderen. Onnens werk is een soort totaalinstallatie met Chinese schaduwpoppen en andere intrigerende objecten. Jeroen en Pieter uit Tilburg zijn gekomen met hun vier kinderen. Een bevriend gezin uit Egmond-Binnen had ze uitgenodigd om deze avond gezamenlijk bij te wonen. Jeroen: „Het is echt een kids-proof evenement, er valt veel te beleven. We laten alles gewoon over ons heen komen.”

In het fortrestaurant bijvoorbeeld speelt De Pier K-band Out of the Blue prettig in het gehoor liggende covers, zoals de klassieker 'Tequila' of het Brenda Lee-succes 'Sweet Nothings'. Tijdens een cover van het Beatles-nummer 'Day Tripper' speelt de drummer - precies zoals Ringo - de fills op de floortom. Luc en Marieke (die ook de leadvocals doet) voegen fijne saxofonpartijen toe. De uit Syrië afkomstige dichteres Tania Asaad draagt haar werk voor. In een van de andere ruimten wisselen verhalenvertellers Maya Plas

Marshmallows roosteren tijdens de Nacht van de Nacht rond het Kunstfort.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

en Nico van den Raad van De Blauwe Kom elkaar af. Maya vertelt een verhaal over een man die knap was

en de vrouwen om zijn vingerwond. Daarnaast een enthousiast danser, die te maken krijgt met

tegenslag. Zulke gevarieerde evenementen zouden gerust vaker mogen in het Kunstfort.